

Dag 1: maandag 22 oktober 2012

In de vroege morgen, in het donker, verzamelden zich 22 personen op het nieuwe bedrijfsterrein van de Betuwe Expres te Herveld. Na de hartelijke begroetingen van de oude en nieuwe deelnemers aan deze midweek en het plaatsen van de tassen en de koffers op aanwijzing van onze vaste chauffeur Rinus in de bagage ruimte, zaten we allen klaar om op 6.30 uur, volgens schema, te vertrekken naar Utrecht. Echter bij het tellen van de mensen bleken er volgens de deelnemerslijst 2 personen te ontbreken. Izak en Henk gingen aan het bellen naar de betreffende personen. Deze bleken in volle vaart voorbij Herveld gereden te zijn. Na enig heen en weer praten zijn ze toch op de plaats van bestemming gekomen en konden we vertrekken om 07.00 uur. Gelukkig was het droog weer en konden we na enige vertraging de mensen die op het Jaarbeursplein te Utrecht stonden te wachten begroeten en onze reis vervolgen naar Enschede, waar ook nog 5 personen stonden te wachten. Met Arno als gids voor in de bus, via een korte route Nederland uit, op weg naar Boppard. We hadden prachtig warm en zonnig weer wat fraaie beelden opleverde van de bomen en struiken langs de Autobahn, een zeldzaam mooi kleurenpalet. Voor de lunchpauze in Solingen werden er door de dames Alice en Adri 2 bingo's gedraaid met een dubbel ballen set was de nodige hilariteit opleverde. Na de heerlijke hapjes en sapjes in het wegrestaurant te Solingen werden er nog 2 bingo's gespeeld waarbij Adri een foutje beging en een liedje moest zingen over "we gaan naar Zandvoort aan de zee" maar dan in een eigen setting. Leuk om te horen. Op weg naar Boppard koos onze Rinus voor een steile berghelling naar beneden, wat bij iedereen bewondering opriep over zijn bekwaamheid als chauffeur, maar dat wisten de meesten van ons al. Om 4 uur kwamen we bij het hotel aan. Kamer inruimen en nog even heerlijk wandelen langs de Rijn en door het centrum om vervolgens – na verwelcoming door de IPA Koblenz - van een heerlijk diner te genieten. Daarna de bar of de slaapkamer opzoeken, na een lange dag.

Dag 2: dinsdag 23 oktober 2012

Om 8.30 uur vertrokken vanaf het hotel richting regeringsbunker te Ahrweiler. Onderweg een IPA gids opgehaald vanaf een parkeerplaats. Deze rechercheur van de politie Koblenz sprak de nodige woorden Nederlands, hij had 2 jaar bijstand verleend aan de Nederlandse politie.

Nabij de regeringsbunker was er een speciale parkeerplaats voor autobussen. Daarvandaan was het 800 meter, via steile paden, naar de ingang van de bunker. Voor een aantal van ons was deze toegang wel heel erg zwaar. Eenmaal binnen werd de groep verdeeld en kregen we een rondleiding door een gids. Van de oorspronkelijke 17 km. was er ongeveer 300 meter ingericht als museum, wat zeer interessant was. De codenaam van deze atoomschuilkelder was Rosengarten. We kregen ondermeer een ziekenzaal, technische reparatie en onderhoudsruimtes, slaapzalen enzovoorts te zien. Er waren 2500 gewone deuren en 8 zeer belangrijke roldeuren die ieder 25 ton zwaar waren en middels speciale machines alle ingangen binnen 15 seconden konden sluiten. Gedurende 30 dagen konden er 3000 mensen overleven in een atoomoorlog en vanuit de commandoruimte het land besturen of wat daar van over was gebeven. De vraag blijft natuurlijk wel wat men zou aantreffen na het openen van de deuren en in wat voor een wereld men zou terecht komen, een omgeving waar mogelijk NIETS meer leefde! Na het bezoek van de bunker ging het heel wat gemakkelijker, langs de schitterende druivenhellingen naar beneden, naar de bus, om de lunch te gaan gebruiken in het Vulkan Brauhaus te Mendig. We kregen een speciale lunch voorgeschoteld, bestaande uit beleg met brood. Na enig zoeken bleek er onder het beleg brood te liggen. Het was heerlijk en verrassend. Na de lunch kon er een bezoek worden gebracht aan de Lava - Keller, direct onder en naast het restaurant. Na het horen dat er weer een aanval op de conditie van de groep zou worden gedaan, 155 treden naar beneden en daarna vervolgens weer omhoog besloot bijna de helft van de groep bovengronds te blijven en van de zon te genieten. De grot bestond - op een diepte van 32 meter en met een gangenstelsel van 3 km. - uit basalt lava waar ooit 28 bierbrouwerijen hun opslag hadden. De vaten lagen hier opgeslagen in een temperatuur van 6 - 9 graden. Na het bezoek zijn we via een alternatieve route door het Moezelgebied weer naar het hotel gereden voor een welverdiende rust en weer een heerlijk diner.

Dag 3: woensdag 24 oktober 2012

Om 09.00 uur vertrek naar Koblenz. Op de parkeerplaats langs de Moezel stonden 3 mensen van de IPA klaar om te gidsen. In 3 groepen werden we bijgepraat in en door het oude centrum van Koblenz geleid. Dit oude centrum was in W.O. 2 voor 90% verwoest door de RAF, maar nu weer prachtig opgebouwd. Onze gids, Johannes, bracht ons via steegjes, pleinen en mooie winkelstraten naar het hoofdbureau van politie, waar een smakelijke lunch voor ons klaar stond. Na de warme hap stond onze Rinus voor het bureau klaar met de bus om ons naar de overkant van de Rijn te brengen, naar de vesting Ehrenbreitstein, welke 118 meter boven het water van de Rijn uitsteekt en waar vandaan er een prachtig uitzicht is over de stad Koblenz en het samen stromen van Rijn en Moezel. Hier bleek dat het water uit de Moezel bijna zwart was gekleurd, door het steenkool uit Frankrijk, om zich vervolgens te mengen met het Rijnwater en daarna richting Nederland te stromen. Deze zware vesting, waar men omstreeks het jaar 1000 mee begonnen was met bouwen, maar telkens door verwoesting en wederopbouw tussen 1817 en 1828 nu zijn huidige vorm heeft verkregen, was zeer solide en imposant. Na het bezoek aan de vesting konden we instappen voor een gondeltocht over de Rijn naar de oude stad. Er zweefden 18 gondels over het water, met een kabelbaan lengte van 890 meter en een hoogte boven het water van 120 meter. Het uitzicht was prachtig vooral omdat we mooi zonnig weer hadden. De kabelbaan bracht ons ook weer terug naar de vesting waar we door Rinus met de bus werden opgewacht en vervolgens gereden naar een nabijgelegen Weingut. Aangekomen bij dit Weingut werden wij hartelijk ontvangen door de eigenaar, de heer Georg Schmidt, de derde generatie. Zijn opa was met het bedrijf begonnen in 1921. Het bedrijf is 3 hectare groot en op de steile hellingen zijn 16.000 wijnranken uitgezet welke het nodige onderhoud vragen. In het voorjaar alle ranken nalopen of ze nog goed vastzitten en bijsnoeien. In het najaar de oogst verzorgen en het persen van de druiven en het sap in de daarvoor aanwezige edelstalentanks opvangen. Alles bij elkaar een intensief werk, bijna het hele jaar door. Na het bezichtigen van de wijnkelders gingen we in de bezoekersruimte proeven van alle heerlijke soorten wijn die het Weingut produceert. Na het zien van een promotiefilm gingen we met een goed gevoel weer de bus in, terug naar het hotel voor een sfeervol diner in de historische kelder (Klosterkeller) en daarna voor de liefhebbers gezellig kegelen.

Dag 4: donderdag 25 oktober

Door omstandigheden en onder IPA-begeleiding wat eerder vertrokken vanaf het hotel en naar het centraalstation van Koblenz gereden om daar Giel en Henk

af te zetten, waarna deze beiden de trein namen naar Arnhem. Daarna doorgereden naar het logistiek centrum van Dachser Logistiek op een industrieterrein aan de rand van Koblenz. Daar werden we verwelkomd door de directeur en kregen we koffie. Door middel van een diapresentatie werden we ingelicht wat er was voortgekomen uit een familiebedrijf. Door de grootvader was begonnen met een vrachtauto en vervolgens, door de jaren heen, heeft zich een wereldspeler van formaat ontwikkeld, met vele vestigingen in en buiten Europa. Na bezichtiging van de overslaghal, met een ontvangst- en verzendgedeelte werd ons duidelijk dat er in de nacht vele goederen werden aangevoerd en in de vroege morgenuren via een barcode op de juiste plaatsen in de uitgaande vakken werden geplaatst en naar elders vervoerd. Na alles gezien te hebben werden we uitgenodigd in de bedrijfskantine voor een heerlijke goulash soep met brood, waarna we weer vertrokken naar het spoorwegmuseum in Koblenz. Daar aangekomen te zijn werden we opgewacht door een bijzonder figuur in een uniform met een pet op. Na van onze verbazing

bekomen te zijn bleek deze man onze gids te zijn. Deze man kon blijkbaar zijn eigen stem niet goed horen en gaf daardoor op een komische wijze tekst en uitleg over het tentoongestelde. Op een vraag uit de groep of hij in zijn werkzame leven ook bij het spoor had gewerkt antwoordde hij luid en duidelijk "Nein" en iets zachter "bei den Coca-Cola". Onder leiding van deze aardige gids werd het een interessante middag in dit museum waar stoomtreinen stonden met wagons, luxe uitgevoerd, waar vroeger de oude chic en adel in werden vervoerd. Om ongeveer 15.30 uur vertrokken we weer naar Boppard waar we vrij waren om een stukje te gaan wandelen of nog met een kabelbaan mee te gaan. Tijdens het diner hoorden we van Izak dat ook Hans, wegens plotselinge omstandigheden naar huis was vertrokken. Hij was door de IPA man naar het centraal station van Koblenz gebracht.

Dag 5: vrijdag 26 oktober

De bus zou precies om 08.30 gaan rijden. Na het uitboeken, rekeningen betalen en sleutel inleveren, bagage in de buik van de bus plaatsen, gingen we helaas met 3 man minder beginnen aan de terugreis. Het mooie weer was over en reden we door de regen naar het klooster in Maria Laach. We konden in een filmzaal, in het Nederlands, een film bekijken over het dagelijkse leven in deze abdij. Er waren een mooie binnen- en buitentuin aangelegd met de mooiste bloemen en planten. Te zien was dat er door de monniken veel liefde en aandacht aan deze tuinen werd besteed. Na de oude abdij bezocht te hebben gingen we weer van start, op weg naar Holland. Voor de lunchpauze op Raststätte Ohligser Heide Ost te Solingen, bingo gespeeld. Ditmaal onder leiding van de zussen Alice en Tanja. Door Izak waren er weer vele prijzen bij elkaar gematst, welke gretig aftrek vonden. Wie geen prijs had gewonnen kon nog in de herkansing gaan door zijn naam op de achterkant van de bingobriefjes te schrijven. Deze werden dan weer opgehaald door Arend en vervolgens weer getrokken uit een grote zak, ook deze prijzen vonden gretig aftrek. Na de lunch nog wat bingo gespeeld en vervolgens kwamen we voor de deur van restaurant "Concordia" in Denekamp. Daar genoten we weer, evenals in andere jaren, van een goed afscheidsdiner. Zonder geluidsondersteuning stak John een speech af waarbij hij aangaf dat het weer een geslaagde en gezellige reis was geweest. Rinus kreeg weer zijn welverdiende bedankje voor het goede rijden, wat vergezeld ging van een zakje met inhoud en de uitnodiging om ons volgend jaar naar Freiburg te vervoeren. Het laatste woord was aan Izak die ons bedankte voor de prettige reis en misschien tot volgend jaar. De gasten die in Enschede waren opgestapt lieten zich ophalen bij Concordia, de rest van het gezelschap ging met de bus naar Utrecht en Herveld, waar de laatste mensen uitstapten, elkaar nog alle goeds wensten en ieder naar zijn eigen verblijf ging. We kunnen wederom, helaas niet voor iedereen, terug zien op een geweldige midweek.

Dordrecht, 29 november 2012,

Joop Sieders.